

Minister Klimatu i Środowiska

DLŁ-WNO.0500.59.2026.AS
4450867.18265141.14835743
Warszawa, 22-07-2026

Dotyczy: Odpowiedzi na interpelację nr K10INT18014 Posłanki Pani Małgorzaty Pępek
Temat: Objęcie ochroną prawną zidentyfikowanych starolasów w rejonie Bielska-Białej oraz gminach ościennych

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację Posłanki Pani Małgorzaty Pępek w sprawie tzw. starolasów (old-growth forests) w rejonie Bielska-Białej, poniżej przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Proces wyznaczania lasów cennych przyrodniczo i ważnych dla społeczeństwa, z uwagi na swoją złożoność, przebiega wieloetapowo, w szerokim dialogu i ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym samorządami oraz organizacjami przyrodniczymi i społecznymi. Ścieżka wypracowania i wdrożenia docelowych rozwiązań uwzględnia przesłanki klimatyczne, gospodarcze i społeczne.

Ministerstwo Klimatu i Środowiska podjęło działania w celu merytorycznej weryfikacji dokumentacji dotyczącej starolasów. Dla wszystkich potencjalnych starolasów opracowano szeroki zestaw informacji, który przekazano zarówno do Instytutu Ochrony Środowiska-Państwowego Instytutu Badawczego (IOŚ-PIB), jak i Lasów Państwowych (włączając w to otrzymane od strony społecznej karty weryfikacji terenowej, m.in. dot. regionu Beskidu Małego i Beskidu Śląskiego). Ministerstwo dostrzega zatem wartość społecznych inwentaryzacji przyrodniczych jako źródła informacji mogącego wspierać identyfikację cennych przyrodniczo obszarów, w tym starolasów. Z tego właśnie powodu w listopadzie 2025 roku zainicjowany został proces społecznej akcji identyfikacji starolasów.

IOŚ-PIB otrzymane dane wykorzysta w prowadzonych pracach związanych z dokończeniem pilotażu wyznaczania tzw. lasów społecznych, natomiast Lasy Państwowe w pracach nad wyznaczeniem starolasów w całej Polsce. Ministerstwo zobowiązało ponadto Lasy Państwowe, aby każda ewentualnie nieuwzględniona propozycja społeczna dotycząca ustanowienia tzw. starolasu została opatrzona stosownym uzasadnieniem. Z uwagi na fakt, że zgłoszone propozycje strony społecznej zostały przekazane do Lasów Państwowych w celu ich wykorzystania w końcowym etapie wyznaczania starolasów, strona społeczna w sprawach dotyczących zgłoszonych obszarów powinna kontaktować się bezpośrednio z właściwymi nadleśnictwami.

Jednocześnie wyjaśniam, że kwestia uwzględniania wyników społecznych inwentaryzacji przyrodniczych w zasobach informacyjnych Lasów Państwowych jest niezależna od ustaleń Ogólnopolskiej Narady o Lasach. Lasy Państwowe wykorzystują informacje o zasobach przyrodniczych pochodzące z różnych źródeł, w szczególności z inwentaryzacji i opracowań

wykonywanych na potrzeby urządzania lasu oraz danych przekazywanych przez organy ochrony przyrody. Informacje te mogą być wykorzystywane, po ich weryfikacji zgodnie z obowiązującymi procedurami, przy realizacji zadań związanych z gospodarką leśną oraz ochroną przyrody.

W aktualnym systemie prawnym istnieją podstawy do objęcia szczególną ochroną najcenniejszych pod względem przyrodniczym ekosystemów leśnych, w tym starolasów. Starolasy mogą zostać zabezpieczone na podstawie art. 15 ustawy o lasach¹, poprzez nadanie im statusu lasu ochronnego. Zgodnie z art. 15 ust. 6 za lasy ochronne mogą zostać uznane lasy, które mają szczególne znaczenie przyrodniczo-naukowe. Nadanie obszarowi statusu lasu ochronnego skutkuje obowiązkiem prowadzenia gospodarki leśnej w sposób zapewniający zachowanie lub wzmocnienie jego funkcji ochronnych.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o lasach, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru, na wniosek Dyrektora Generalnego LP, zaopiniowany przez radę gminy – w odniesieniu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa.

Należy również podkreślić, że w prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej wpisana jest ochrona lasów, zwłaszcza lasów i ekosystemów leśnych stanowiących naturalne fragmenty rodzimej przyrody lub lasów szczególnie cennych ze względu na zachowanie różnorodności przyrodniczej, leśnych zasobów genetycznych, walory krajobrazowe czy potrzeby nauki (zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o lasach).

W ocenie Ministerstwa ochrona rozproszonych fragmentów starolasów powinna być rozpatrywana indywidualnie, z uwzględnieniem wartości przyrodniczej danego obszaru, jego powierzchni, stopnia zachowania oraz uwarunkowań przestrzennych. W lasach zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe istotnym narzędziem są decyzje dotyczące wyłączenia najcenniejszych drzewostanów z użytkowania gospodarczego oraz odpowiednie zapisy planów urządzenia lasu. Wybór formy ochrony powinien zapewniać rzeczywistą i trwałą ochronę walorów przyrodniczych starolasów, przy jednoczesnym zachowaniu spójności krajowego systemu ochrony przyrody.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.

¹ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2026 r. poz. 663).